

forbindelse med det planlagte stormoskebyggeri i Århus.

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er ikke som kirkeminister eller som privatperson for den sags skyld inddraget i planerne om hverken at bygge en stormoske i Århus eller at benytte eventuelt tomme folkekirker til moskeformål.

Jeg er heller ikke vidende om, at der er nogen, der har planer om at benytte tomme folkekirker til den type formål, og det ville overraske mig meget, hvis det skulle finde sted. For det første fordi jeg ikke ville forvente, at tomme danske folkekirker var velegnede til at bruge til moskeer, og lige så væsentligt fordi jeg ville være utilbøjelig til at tro, at det omgivende lokalsamfund, som jo skal være med til at vurdere kirkens benyttelse, ville synes, at det var en måde at benytte den på.

Noget andet er, at den religionsfrihed, vi har i Danmark, naturligvis giver mulighed for etablering af moskeer. I forskelligt regi i Danmark er der naturligvis mulighed for, at muslimer kan udøve deres religion, og det må være den folkelige forståelse for religionsfrihedens muligheder, som gør, at muslimer kan etablere moskeer i Danmark. Om det så skal være i form af en stormoske eller på anden måde, må den lokale debat og planlovgivningens muligheder afgøre.

Poul Nødgaard (DF):

Skal jeg forstå svaret sådan, at vedrørende de eventuelle tomme folkekirker vil ministeren ikke give tilladelse til, at de bruges til sådan nogle kirkeformål som moskeer. Det vil jeg godt lige have et helt klart svar på.

Så vil jeg godt lige spørge, om ministeren finder, det kan være rigtigt, at biskoppen i Århus faktisk står i spidsen for at få etableret en stormoske i Århus. Det er måske sagt lidt groft og er at sætte sagen lidt på spidsen, men det er tæt på i hvert fald. Når man ser debatten, der kører i de århusianske blade om den her sag, så er biskoppen faktisk den største forkæmper for at få en stormoske.

Jeg vil godt spørge, om ministeren finder, at det er foreneligt med en biskops arbejde, hvor jeg har forstået, at biskoppen skulle arbejde for den religion, der er vores.

Så vil jeg også godt spørge, om ministeren kan forstå, at befolkningen de steder, hvor de her ting er på tale, føler sig meget provokeret

og faktisk i høj grad føler, at dens egen religion trædes under fode.

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Om det skulle ske, at der landede en ansøgning på mit bord om brug af en tom kirke til moske, så ville jeg tage stilling til det. Jeg anser det ikke for sandsynligt, at der fremkommer sådan en anmodning. Skulle det ske, vil jeg gerne orientere dem, som måtte være interesserede i det, bl.a. Folketingets Kirkeudvalg.

I forhold til, hvad en biskop gør ud over at passe sit embede, har jeg ikke nogen reservationer. Jeg tror også, det er en lidt firkantet fremstilling, hr. Poul Nødgaard giver af biskoppens virke. Jeg finder ikke, at det på nogen måde er uforeneligt med det at være biskop, at man argumenterer for, at der er religionsfrihed i Danmark, og at man gør sit til at levere argumenter, som kan bevæge dem, der føler trang til at indskrænke religionsfriheden, til at holde den i hævd.

Det andet er spørgsmålet om, hvorvidt man kan forstå befolkningens bekymringer. Jeg har svært ved at forstå, at det skal have noget at gøre med, at ens egen religion trædes under fode. Det at andre udøver deres religion hindrer jo ikke, at man kan udøve sin egen. Og jeg er sikker på, at netop debatten her gør, at de forskellige holdninger kommer til orde, inden der træffes en formodentlig rimelig beslutning, som både de folkekirketriste og muslimer kan leve med.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren vil tage meget skarpt, klart og utvetydigt afstand fra den kampagne, som hr. Nødgaard nu forsøger at køre imod moskeplanerne i Århus.

Jeg vil også bede ministeren tage meget skarpt afstand fra den krænkelse af ytringsfriheden, som Dansk Folkeparti åbenbart ønsker: at give biskoppen i Århus mundkurv på. Jeg har aldrig hørt noget lignende.

Jeg vil også spørge ministeren, om hun vil tage meget skarpt afstand fra dette forsøg på at tage patent på, hvad århusianerne mener. Jeg er selv århusianer, og jeg kan oplyse over for ministeren, at Århus er en åben og tolerant by, hvor sådanne synspunkter, som hr. Poul Nødgaard repræsenterer, gudskelov kun tilhører et ganske lille mindretal blandt byens befolkning.